

Ministerier, og da det ikke er første Gang, jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med Henvendelser til Ministerierne angaaende saadanne Spørgsmaal, kan jeg, da Ministeren altsaa synes uvidende derom, for at lette ham Arbejdet i alt Fald i den Slags Spørgsmaal, oplyse ham om, at jeg altid i den Slags Sager har sendt Skrivelse baade til Udenrigsministeriet og til Justitsministeriet. Jeg havde, den Gang jeg sendte disse to Skrivelser til de to paagældende Ministerier, jo ikke Viden om, hvilken Justitsminister det var, Landet havde faaet. Havde jeg vidst det, havde jeg ikke sendt dem.

Med Hensyn til de militære Spørgsmaal maa jeg fremdeles hævde, at Instruksen af 1919 ikke er udstedt af Ministeriet Zahle; den højtærede Justitsminister er jo heller ikke i Stand til at dokumentere det. Den er udstedt af en Kommandant, eller jeg ved ikke af hvem, men ikke af Ministeriet Zahle. Den højtærede Justitsminister sagde noget om, at nu var jeg gaaet bort fra min Udtalelse om de militære Foranstaltninger paa Valgdagen i 1920. Nej, det er jeg ikke. Jeg har agt, at Ordren til Smedning af det Materiel, der skal bruges til de paagældende Automobiles, første Gang blev givet Skærtorsdag under Ministeriet Liebes Ansvar. Arbejdet blev ikke udført, før det nuværende Ministerium kom til Magten, og Vognene stod første Gang parate til Anvendelse paa Valgdagen i September 1920. Men den højtærede Justitsminister taler om disse Sager, som om han slet ikke kender disse Automobiles. Lad os faa Rede paa, om den højtærede Justitsminister kender noget til disse Automobiles Udrustning, hvorfor de er udrustet, og hvilken Anvendelse der skal gøres af dem, hvis det er urigtigt, hvad jeg mener. Den højtærede Justitsminister siger, at den 26. Oktober, som jeg nu har nævnt, var der ikke Rangering. Ja, jeg ved ikke, om der var Rangering, eller hvad der var, men Automobileerne var der, udrustede Automobiles til Soldater og Maskingeværer, og Ammunitionen laa i et Automobil ved Siden af det, som var udrustet til denne Anvendelse. Den højtærede Justitsminister vil vide, hvorfra jeg har mine Meddelelser. Den højtærede Justitsminister har jo mig at holde sig til,

og jeg staar inde for, hvad jeg siger. Den højtærede Justitsminister er jo meget vel vidende om, fra hvilke Kilder jeg har mine Meddelelser, og han maa ogsaa forstaa, at det ikke kunde falde mig ind at udlevere disse Folk, som jo vilde falde i meget farlige Hænder, hvis jeg udleverede deres Navne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Justitsminister har været saa venlig at vise mig Skrivelsen med den Paategning, om hvilken han gerne vilde have min Bekræftelse paa, at den var foretaget med min Haand. Det er rigtigt. Det er en Paategning, som jeg har givet den paagældende Skrivelse. Men hvad indeholder denne Skrivelse? Den indeholder en Række Oplysninger, som er tilstillet mig efter Anmodning paa et Tidspunkt, da hele dette Spørgsmaal om Militærberedskab, om militære Foranstaltninger, var draget frem i Diskussionen, jeg tror indenfor Militærkommissionen. Da har jeg søgt Oplysning om disse Forhold og har faaet en Redegørelse derfor. Men deraf følger naturligvis aldeles ikke, at jeg har været vidende om alle de mange Datoer, som den højtærede Justitsminister nævnte for, hvad der var foregaaet, hvornaar der i de givne Tilfælde var sat Rangering i Gang. En Oversigt derover findes i denne Skrivelse, som jeg har faaet bag efter, da det hele var foregaaet. Derimod er det rigtigt, det har jeg fremhævet før, at jeg kendte Forholdene ved et Par af de større Begivenheder, hvor jeg havde Grund til at sætte mig ind i dem og derfor var fuldt vidende om, at de forskellige Foranstaltninger var truffet. Det er ogsaa givet og rigtigt, men det har aldrig været bestridt, at jeg kendte de almindelige Regler, kendte hele Karakteren af den Ordning, der var truffet, ligesom den daværende Justitsminister kendte den. Der er i den Henseende ingen Forskel mellem ham og mig, og vi har udtalt os ganske paa samme Maade om dette. Men hele den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister tager denne Sag, den Maade,